נד.ז. ב) ומוספתה פ"ח

ד) ומנחות כז. עה: פסחים

סג: סנהדריו יג:ו, ה) ול"ל

את הפרוכת הוי אומר וכו׳],

ו) [דברים כו], ה) [דברים

כ) [רש"ל], ל) [רש"ל],

מ) רש"ל, נ) [רש"ל,

מוסף רש"י

נתון נחלקו (יומא יב.).

דרו אומר על רחמוד

שיתן הבזיכין של לבונה אלל

הסדרים (מנחות סב.).

כשהוא אומר וסכות

על הארון את הפרוכת.

דליכה לחיחר טל חחש.

דהא פרוכת מחילה היא

להבדיל בין הקדש ובין

הדש ההדשים. הוי אומר

על בסמוד. שהיה אנל

הארון (שם).

אושפזיכו לגבורה. שהיה הארון

פרק שביעי אלו נאמריז סומה

שמעון לוי ויהודהי : שכבר נאמר לוי ברית בחורב. דהר גריזים ודהר עיבל לא איצטריך לאתויי קרא דעלה קאי

אושפיוכן לגבורה. שבית הדשי הקדשים בנוי בחלקו: בכחש אפרים. שיראו לסמוד עליו וכחשו באמונתם: רד עם אל. ירד בים על שבטח בהקב"ה: ישראל ממשלותיו. דיהודה שנתקדש למשול בהן: שכבר נאמר לוי למעלה. משה כתב בתורה אלה יעמדו לברך וגו׳

> למטה. בספר יהושע (ח) כדכתיב וכל ישראל וזקניו עומדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים והלוים אלמא כהנים ולוים למטה היו: הראוי לשרת. לשחת את הארון דהיינו מבן שלשים ועד בן חמשים: למעה. אצל הארון: אלו ואלו. ישראל ולוים למטה היו כדכתיב בספר יהושע: על הר גריזים ועל הר עיבל. שכתב משה בתורה על בסמוך כדמפרש ואזיל: על בסמוך. שהיה מושיב שני בזיכי לבונה בין שני הסדרים: וסכות על הארון. על כרחך לאו על ממש דהאי מחיצה הואי פרוכת ולא היה סכך: ברוך בכלל ברוך בפרט. כל הברכות והקללותה נאמרו בהר גריזים ובהר עיבל בכלל ופרט ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת ארור אשר לא יקים הרי בכלל וכל אחת ואחת בפרט ברוך וארור ברוך אשר לא יעשה פסל ומסכה ארור אשר יעשה פסל ומסכה וכן כולן: ללמוד וללמד לשמור ולעשות. כל המצות כולן טעונות ארבעה אלה ולמדתם אותם ושמרתם לעשותם ש וכתיב ולמדתם אותם את בניכם וגו'י הרי כאן ארבע מצות לכל מצוה ועל ארבעתן נמסרו ארור וברוך בכלל ופרט ברוך אשר ילמדו ארור אשר לא ילמדו וכן ללמד וכן לשמור וכן לעשות בכל אחד ארבע בריתות ברית לברוך בכלל ברית לברוך בפרט ברית לארור בכלל ברית לארור בפרט: (מכאן הפירוש שייך לע"ב) ארבע וארבע. ארבע בריתות ללמוד וארבע ללמד הרי שמנה: שמנה ושמנה. הא איכא עוד שמנה לשמור ולעשות: וכן בסיני. כשנאמרו כל המצות למשה נתנו כולן בארור וברוך בכלל ופרט: וכן בערבות מואב. כשאמרה לישראל כדכתיב (דברים א) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה וגו': שנאמר אלה דברי הברית וגו'. בתר הללות וברכות כתיב מלבד הברית וגו' אלמא כברית ערבות מואב בברכות וקללות כך

והין שרי יהודה רגמתם רוגמין אותן. כך שנויה ברייתה במכילתין ו. שם בנימן צעיר רדם משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שהיו לו שני בנים אחד גדול ואחד קטן אמר לקטן העמידני עם הנץ החמה אמר לגדול העמידני בג' שעות בא הקטן להעמידו עם הנץ החמה ולא הניחו

גדול אמר לו לא אמר לי אלא עד ג' שעות והקטן אמר לא אמר לי אלא עד הנץ החמה מתוך שהיו עומדים להובין ננער אביהן אמר להן בניי מכל מהום שניכם לא כיוונתם אלא לכבודי אף אני לא אהפח את שכרכם מה שכר נטלו שבטו של בנימין שירד תחילה לים ששרתה שכינה בחלקו שנאמר וכו׳ ומה שכר נטלו שבטו של יהודה זכה למלכות שנאמר שרי יהודה רגמתם אין רגמתם אלא מלכות שנאמר באדין אמר בלשלר והלבישו לדניאל ארגוונא (דניאל ה):

אי אפשר לומר לוי למטה וכו'. ירושלמי ר"ש אומר שמעון ולוי מה שמעון כולו למעלה אף לוי כולו למעלה מה אני מקיים הדין תנייה נגד הכהנים והלוים כדאמר ר' יהושע בן לוי בעשרים וארבעה מקומות

מתניתין בפרק שתי הלחם (מנחות זו.)

הכהנים נקראו לוים וזה אחד מהן והכהנים הלוים בני לדוק (יבמות פו:): באי על על בסמוך בדתניא רבי לאַזכּרָה אִשָּׁה לִייַ: אומר ובו'. האי דלא מייתי

> אבא שאול אומר שם היו נותנין בזיכי לבונה של לחם הפנים ואטפחיים ריוח באמצע האי שהיו נותנין בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם והלא כבר נאמר ועליו מטה מנשה יש לומר משום דברייתא מפרש בהדיא על בסמוך ונראה אפי׳ רבי מאיר ור' יהודה דפליגי התם אאבא שאול ואמרי על ממש והכי משמע נמי בהקומץ רבה (שם מ.) כל היכא דאיכא למימר על ממש דאמרי' יועל ממשן דבעי שם רבי ילחה חיברים שסדרן בלידי מערכה מהו אליבא דמאן דאמר על ממש לא תיבעי לך דעל העלים כתיב יןמ"מן הכא כולי עלמא מודו דעל בסמוך ולא אמרי׳

המברכין על הר גריזים ממש

והמהללים על הר עיבל כדאמרינן

בירושלמי יכול אלו שבהר גריזים היו

אומרים ברכות ואלו שבהר עיבל

היו אומרים קללות תלמוד לומר

שבטו של בנימין וירד לים תחילה שנאמר שם בנימין צעיר רודם אל תקרי רודם אלא י רד ים והיו שרי יהודה רוגמים אותם שנאמר שרי יהודה רגמתם לפיכך "זכה בנימין הצדיק ונעשה אושפיזכן לגבורה שנאמר יובין כתפיו שכן אמר לו רבי יהודה לא כך היה מעשה אלא זה אומר אין אני יורד תחילה לים וזה אומר אין אני יורד תחילה לים קפץ נחשון בן עמינדב וירד לים תחילה שנאמר יסבבוני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ועליו מפרש בקבלה ⁴הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש מבעתי ביון מצולה ואין מעמד וגו' זאל תשמפני שבולת מים ואל תבלעני מצולה וגו' באותה שעה היה משה מאריך בתפלה אמר לו הקב"ה ידידיי מובעים בים ואתה מאריך בתפלה לפני אמר לפניו רבונו של עולם ומה בידי לעשות אמר לו •דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את ממך ונטה את ידך וגו' לפיכך זכה יהודה לעשות ממשלה בישראל שנאמר יהיתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו מה מעם היתה יהודה לקדשו וישראל ממשלותיו משום דהים ראה וינום תניא סרבי אליעזר בן יעקב אומר אי אפשר לומר לוי למטה שכבר נאמר למעלה ואי אפשר לומר למעלה שכבר נאמר לממה הא כיצד זקני כהונה ולויה לממה והשאר למעלה רבי יאשיה אומר כל הראוי לשרת לממה והשאר למעלה רבי אומר אלו ואלו לממה הן עומדים הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה כלפי הר עיבל ופתחו בקללה מאי "על על בסמוך ⁰ כדתניא יונתת על המערכת לבונה זכה רבי אומר ^{יי}על בסמוך אתה אומר על בסמוך או אינו אלא על ממש כשהוא אומר ייוסכות על הארון יי הוי אומר על בסמוך: הפכו פניהם כלפי הר גריזים ופתחו בברכה כו': תנו רבגן ברוך בכלל ברוך בפרט יארור בכלל ארור

הברכות והקללות אלו ואלו היו אומרים ובה איירי. ושמרתם את דברי הברית הזאת לא גרס ליה הכא: ברכות ואלו ואלו אומרים קללות יכול אלו שבהר גריזים היו עונין אחר הברכות אמן ואלו שבהר עיבל היו עונין אחר החללות אמן ת"ל ארבעים

בפרט ללמוד וללמד לשמור ולעשות הרי

ארבע

וענו כל העם ואמרו אמן אלו ואלו היו עונין אחר הברכות והקללות אמן הא כיצד בשעה שהיו אומרים ברכות היו הופכין פניהם וכו׳ ופלוגחא דרבי יוחנן וריש לקיש דפליגי בפרק התודה (שם דף עת.) השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה וכן בפרק תמיד נשחט (פסחים דף סג:) השוחט הפסח על החתץ לא שייכא להכא ונראה לר"י דרבי מודה נמי דכל על לכתחלה ולמצוה על ממש ושאני הכא דגזירת הכתוב היא וכדפרישית ובדיעבד מכשר על בסמוך דומיא דההיא דפרק שתי הלחם (מנחות דף 25.) דאם סידר מערכת לחם הפנים שתים של שבע שבע מי[אמר רבי] רואין את העליונות כאילו אינן מי[והא בעינן ונחת על המערכת לבונה מאי על בסמוך ורבי לטעמיה דאמר על בסמוך] וגבי בזיכי לבונה טעמא נמי כיון דמשמע על בסמוך אמרינן דהאי על נמי לכתחילה בסמוך קאמר חדא שלא יפרוס הלחם ועוד º[דכי יהיב] בסמוך º[הוי] דרך כבוד טפי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא כדאמרינן בכל המנחות באות מצה (שם סב.) גבי כבשי עצרת דכתיב והניף הכהן אותם על לחם הביכורים יכול יניח כבשים על גבי לחם חלמוד לומר על שני כבשים אי על שני כבשים יכול לחם על גבי כבשים חלמוד לומר על לחם הביכורים וכו׳ ר׳ חכינאי אומר מניח הלחם בין שתי יריכותיהם של כבשים ומניף ונמצא מקיים שני מקראות הללו אמר רבי לפני מלך ב"ו אין עושין [כן] לפני ממ"ה עושין כן אלא מניח זה בלד זה ומניף והא בעינן על אמר רב חסדא לרב המנונא ואמרי לה רב המנונא לרב חסדא רבי לטעמיה דחניא וכו':

שֹׁרִי יִהוּדָה רְגִמְתָם שְׂרֵי זְבָלוּן שָׁרֵי נַפְּתָּלִי:

תהלים סח כח 2. לְבִנְיָמִן אָמֵר יְדִיד יְ ישבן לבטח עליו חפף עָלָיוֹ כָּל הַיּוֹם וֹבֵין כִּתַפָּיו דברים לג יב ג. סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד כד עם אַל ועם קדושים נאמן:

הושע יב א 4. הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי באו מים עד נפש: תהלים סט ב

5. אל תשטפני שבלת מִים ואַל תִבְלְעֵנִי מִצוּלְה וְאַל הֶאְטַר עָלַי בְּאַר תהלים סט טז .6 ויאמר יי אל משה מה תצעק אַלִּי דַּבֵּר אֶל בְּנֵי ישראל ויסעו:

שמוח יד מו 7. הַיִּתָה יִהוּדָה לְּקָרְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיוּ: תהלים קיד ב

.8. אַלֶּה יַעַמְדוּ לְבְרֵךְ אֶת העם על הר גרזים בָּעֶבְרֶכֶם אֶת הַיַּרְבֵּן שמעון ולוי ויהודה וְישָׁשכָר וְיוֹסֵף וּבִנִיִמְן:

9. ונתת על המערכת לִבֹנֶה זַבָּה וִהָּיִתָה לַלֶּחֶם ייקרא כד ז

10. ושַּׁמְהָ שָׁם אֵת אֲרוֹן הָעֵדוּת וְסַכֹּתְ עַל הָאָרוֹ את הפרכת: שמות מג

When Hashkafic Worlds Collide: Who's Really Right?

Translation of the Gemara in Sotah 37a

"Shevet Binyamin went into the sea first, like the pasuk says: 'There is Binyamin, the youngest, ruling them [rodem].' Do not read it as: 'Ruling them [rodem].' Rather, read it as: going down [rad] into the sea [yam]. And the princes of Shevet Yehudah were stoning them [rogmim otam]."

QUESTION: Why were the princes of Shevet Yehudah throwing stones at Shevet Binyamin?

Translation of the First Tosafot in Sotah 37a (V'Hayu)

"And it was that the princes of Yehudah were throwing stones at them [Shevet Binyamin]. This is how the Baraita in the Mechilta explains this: What is this similar to? A king of flesh and blood who had two sons: one older and one younger. He [the king] said to the younger one, 'Wake me up at Netz.' He said to the older one, 'Wake me up at three hours' [i.e. later than Netz]. The younger one came to wake him up at Netz and would not let him rest. The older one said to him [the younger], 'He told me only until three hours!' And the younger one said, 'He told me only until Netz!' [A fight broke out between the two brothers.] Their father woke up and said to them, 'My sons, regardless [of you fighting and trying to do the exact opposite actions of each other], you both only intended [all of this] for my honor. I will not withhold reward from you!' What reward did Shevet Binyamin receive? They were the first to go down into the sea [during Kriat Yam Suf] and merited to receive the Shechinah as their portion [i.e. part of their territory would be where the Bet HaMikdash stood]. And what reward did Shevet Yehudah receive? They received malchut [kingship]..."

Important Note: This entire peshat does <u>NOT</u> go like those who hold that Nachshon ben Aminadav was the first into the sea. Also, based on the Netziv, this peshat holds that the sea already began splitting before anyone entered. For the more well-known peshat, see the next sugya on the amud beginning with "Amar lo Rebbe Yehudah."

ANSWER & EXPLANATION: Shevet Yehudah was stoning Shevet Binyamin because they strongly felt that Binyamin was out of line and acting inappropriately. Shevet Binyamin was going in first without any regard to tribal order and without any regard for waiting for the sea to finish splitting. Shevet Yehudah held as their hashkafah that Klal Yisrael could only enter the sea after it finished splitting in order for everyone to go in all pi derech ha'teva.

However, <u>Shevet Binyamin staunchly held as their hashkafah that zerizin makdimin l'mitzvot and displaying bitachon in Hashem trumped tribal order and waiting for the sea to finish splitting.</u>

FOLLOW UP QUESTION: Who was right? Shevet Yehudah or Shevet Binyamin?

TOSAFOT'S ANSWER: BOTH! Based on the Mechilta's mashal, both Shevet Yehudah and Shevet Binyamin were trying to do what they believed Hashem wanted! Both were rewarded! Both were right!

Rabbi Binyamin Luban (the brother of Rabbi Luban of Ohr Torah here in Edison, NJ) said in a shiur to his talmidim that **Rav Simcha Wasserman** told him that this is how to reconcile differing (or even contradictory) hashkafot.

<u>Governing Rule</u>: As long as a hashkafah is: (1) rooted in a genuine Torah mesorah that comes directly from a Gadol b'Yisrael and (2) adheres to halacha, then it is a valid hashkafah that should <u>not</u> be attacked or disparaged.

What if you're not sure if something fits the governing rule? **SEEK DAAT TORAH!**

LEARNING AND GROWING FROM OTHER HASHKAFOT

- 1 See the good! (i.e. what's GESHMAK about this different approach?)
- 2 Fill in your gaps! (e.g. Machon guys can learn A LOT from Ohr Somayach guys AND VICE VERSA!)
- 3 <u>Avoid judging other hashkafot!</u> (like Shevet Binyamin and Shevet Yehudah and the older and younger brothers, we are all just trying to do Hashem's will!)
- 4 Be confident! (Don't let anyone make you feel like your hashkafah is inferior!)

4

ן בּן זוֹמָא אוֹמֵר, אֵיזֶהוּ חָכָם, הַלּוֹמֵד מִכְּל אָדְם, שֶׁנֶּאֲמַר (תהלים קיט)
מְכָּל מְלַמְּדִי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עַדְוֹתֶיךּ שִׂיחָה לִי. אֵיזֶהוּ גִּבּוֹר, הַכּוֹבֵשׁ אֶת
יִצְרוֹ, שֶׁנָּאֲמַר (משלי טז) טוֹב אֶרֶךְ אַפַּיִם מִגִּבּוֹר וּמֹשֵׁל בְּרוּחוֹ מִלֹּכֵד
עִיר. אֵיזֶהוּ עְשִׁיר, הַשְּׁמֵח בְּחֶלְקוֹ, שֶׁנָּאֲמַר (תהלים קכח) יְגִיעַ כַּפֶּיךּ
כִּי תֹאֹכֵל אַשְׁרֶיךּ וְטוֹב לְךְ. אַשְׁרֶידּ, בְּעוֹלְם הַזֶּה. וְטוֹב לְךְ, לְעוֹלְם
הַכָּבְד, הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת, שֶׁנָּאֲמַר (שמואל א ב) כִּי
מְכַבְּד וּבֹזִי יֵקְלּוּ:

Translation of the Mishna in Avot 4:1

"Ben Zoma said: 'Who is wise? He who learns from every man, as it says in the pasuk: 'From all my teachers I grew wise for Your testimonies are a discussion for me' (Psalm 119)..."

FINAL TAKE HOME POINT

Regarding Shlomo HaMelech, the pasuk in Melachim I (5:11) states, "Vayechkam me'kol ha'adam—he became wiser than all men." **Rav Elchanon Wasserman** explains that he became wiser ME'kol ha'adam—FROM all men."

WISDOM COMES WHEN WE LEARN FROM ALL—LEARN FROM OTHER HASHKAFOT